

«Να φύγει η χούντα της ιδιωτικής τηλεόρασης» είπε τέσσερις μέρες πριν από το δημοψήφισμα ο ηθοποιός Κλέων Γρηγοριάδης. Φράση που προσέβαλε τη Μαρία Σαράφογλου: «Φταίμε εμείς που όλες οι κοινωνικές ομάδες είναι υπέρ του “ναι”;»... Και μείναμε όλοι ενεοί. Και με τους δύο. Για διαφορετικούς λόγους φυσικά...

Η συνέντευξη που έγινε το απόλυτο viral του διαδικτύου πήγε από αυτί σε αυτί, από στόμα σε στόμα, από μάτι σε μάτι, από μυαλό σε μυαλό, από ψυχή σε ψυχή. Ο αριθμός του κινητού του Κλέωνα Γρηγοριάδη διέρρευσε, έσπασε ο σεβασμός στην ιδιωτικότητα και μοιράστηκε σε άπειρους, γνωστούς και άγνωστους του ηθοποιού.

Μετά τη μοιραία εμφάνισή του στο Μέγκα δέχτηκε πάνω από 25 χιλιάδες τηλεφωνήματα και... 6.800 γραπτά μηνύματα που σε όλα απάντησε προσωπικά ευχαριστώντας για τη στήριξη. Μηνύματα από ξενοδόχο στην Επίδαυρο μέχρι ξενοδόχο στο Σουφλί, από βοσκό στο Κιλκίς μέχρι ναυτικό στον Ατλαντικό, από ανθρώπους της δουλειάς μέχρι διανοούμενους. Κι όταν εμφανίστηκε στη λαοθάλασσα του Συντάγματος την περασμένη Παρασκευή, τον σήκωσαν κυριολεκτικά στα χέρια.

Αστικής καταγωγής, ευγενής, αθόρυβος και διακριτικός στον δημόσιο βίο του, ο Κλέων Γρηγοριάδης έγινε το πρόσωπο της εβδομάδας που μεσολάβησε μέχρι την Κυριακή του δημοψηφίσματος. Πώς ξεκίνησε όμως όλο αυτό; Το όνομά του βρισκόταν σε λίστα καλλιτεχνών υπέρ του «όχι».

«Εψαχνα τρόπο να μιλήσω στην τηλεόραση. Επικοινωνήσα με κάποιους ζητώντας το. Με διαβεβαίωσαν ότι θα με ειδοποιήσουν - στο Μέγκα δεν προσπάθησα ως χαμένη υπόθεση δεν θα έδιναν βήμα. Μετά από 10 μέρες, εκείνη την Πέμπτη, κάποιοι που δεν ήξεραν με επέλεξαν θεωρώντας δεδομένο ότι θα είμαι συστημικός, χορτασμένος ή ότι -κατά το δόγμα Αδώνιδος Γεωργιάδη- θα είμαι προσεκτικός με το μαγαζί που με “ταΐζει”... Μου τηλεφώνησε ο σκηνοθέτης λέγοντας: “Έχετε υπογράψει ένα κείμενο υπέρ του ‘όχι’ και θέλουμε να επιχειρηματολογήσετε γι’ αυτό”. Αδραξα την ευκαιρία, παρ’ όλο που ήμουν ανέτοιμος. Η πρόκληση μου ανέβασε το αίμα στο κεφάλι. Δεν σκόπευα να μην είμαι ευπρεπής, όμως δεν γίνεται να σιωπάς όταν τόσο απροκάλυπτα, βάνουσα, διαστρεβλώνεται η αλήθεια για να

θριαμβεύσει το ψέμα, η προπαγάνδα».

• Δεν ήταν και λίγο να μιλήσετε για τη χούντα της ιδιωτικής τηλεόρασης...

Ηταν μια στιγμή ευστοχίας που έμελλε να πιάσει τόπο. Νομίζω δεν έχει μεγάλη σημασία το ίδιο το γεγονός, όσο η ερμηνεία του αντίκτυπού του στον κόσμο. Οι άνθρωποι διψούσαν να ονοματιστεί επιτέλους η καραμπινάτη διαπλοκή. Εγώ απλά είπα αυτό που όλοι γνώριζαν. Η δήλωση, λοιπόν, ενός υποτίθεται επωνύμου λειτούργησε ως θρυαλλίδα για να απελευθερώσει την ψυχή και το στόμα τόσων ανθρώπων. Η δική μου τεράστια ικανοποίηση είναι ότι άνθρωποι που δεν είχαν πρόσβαση στη μόρφωση ή στην εκτίμηση της πολιτικής κατάστασης κατάφεραν με τη στάση τους το πραγματικό γεγονός. Εκείνο που καθιστά το θέμα για το οποίο συζητάμε τώρα, ότι δηλαδή ένας ηθοποιός προκάλεσε την εκτροπή αυτή, ασήμαντο.

• Ως ηθοποιός είστε συνηθισμένος στην επιδοκιμασία.

Μιλάμε για άλλη ποιότητα... Στο θέατρο οι άνθρωποι είναι σαν να γνωρίζουν εκ προοιμίου την ελαφρά οίηση που κατέχει τον ηθοποιό. Και χαϊδολογούν τον ναρκισσισμό του. Ξέρουν δε ότι ξέρεις πως σε κολακεύουν για να νιώσεις καλά. Αυτό, όμως, το να σου χαμογελούν, να σε αγκαλιάζουν επειδή για μια στιγμή που είπες το αυτονόητο ενώθηκαν μαζί σου, είναι μεγάλη, ανείπωτη χαρά.

• Πώς νιώθετε μετά από αυτό;

Επί μέρες η αδρεναλίνη μου βρίσκεται στα ύψη. Νιώθω ότι δεν αξίζω τις τιμές που μου αποδίδονται. Ενας κοινός άνθρωπος, ένα κακομοίρικο είμαι κι εγώ, που το αξίωσε η συγκυρία να παίξει τον μικρό ρόλο στα πράγματα - και το λέω ευθέως, χωρίς ψευτοσεμνότητα. Ολα όσα έχω εισπράξει μέχρι τώρα ξεπερνούν τη διαχειριστική μου δυνατότητα. Να με κοιτούν μάτια με αγάπη -ποιον, εμένα!- σαν να είμαι σπουδαίος. Από την περασμένη Πέμπτη διπλασιάστηκε η απέχθειά μου για τους πολιτικούς, που έχοντας εισπράξει πίστη από τον λαό μπορούν να τον ξεχνούν μετά από έξι χρόνια ή έξι αιώνες και

να τον προδίδουν ανενδοίαστα. Ένα πράγμα έκανα και πήρα πίσω ένα εκατομμύριο δώρα.

• **Το όνομά σας συνδέθηκε τελικά μ' ένα ιστορικό δημοψήφισμα.**

Όλα θα ξεχαστούν κάποτε, κι εγώ θα ξεχάσω το επεισόδιο, το βίντεο. Δεν θα ξεχάσω όμως ποτέ τι μου έδωσε ο κόσμος. Κοίτα, έχω μεγαλώσει σε μια οικογένεια που πήρα απέραντη αγάπη. Πίστεψέ με, η αγάπη, η ευτυχία που μου δόθηκε τούτες τις μέρες μου φτάνει για επτά ζωές. Ακόμα και τώρα νιώθω το ρίγος. Εκείνο που θα μείνει στον αιώνα των αιώνων είναι το αναντίρρητο γεγονός ότι ένας λαός, χωρίς καμιά οικονομική και ψυχική καβάτζα, αντέδρασε επιτέλους, κατάφερε να αντιταχθεί, να σηκώσει το ανάστημά του σε μια γκεμπελικού τύπου επίθεση συντονισμένη από ιδιωτικά κανάλια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, από όλους τους θεσμούς του εξωτερικού, αυτούς στους οποίους μάθαμε να πιστεύουμε ευλαβικά από παιδιά, από το σχολείο. Οι άνθρωποι ψήφισαν «όχι» και η χώρα το έχει σήμερα στις αποσκευές της. Η ελληνική κυβέρνηση θα είναι όσο συναινετική χρειάζεται για να κάνει μια σκληρή διαπραγμάτευση που δεν θα μας αφανίσει, δεν θα μας εξευτελίσει. Κι αυτό είναι επίτευγμα του ελληνικού λαού πρώτα κι ύστερα του πρωθυπουργού, ενός νέου άντρα με καθαρή ματιά που πήρε θαρραλέα το ρίσκο.

• **Τον γνωρίζετε προσωπικά;**

Δεν τον ξέρω, μια φορά ήρθε στο θέατρο. Τον γνωρίζω όπως όλοι οι πολίτες, μέσα από τον δημόσιο λόγο του. Ε, λοιπόν, αυτός ο 41χρονος με συγκινεί γιατί πήρε στην πλάτη του το βάρος της Ελλάδας με ήθος και ουσιαστική ευθύνη. Είναι ο πιο άξιος πρωθυπουργός μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, είναι ο πρώτος που ενημερώνει τον λαό που τον ανέδειξε: ζητούν αυτό, εγώ προτείνω αυτό. Και δεν εννοώ μόνο το δημοψήφισμα. Μέχρι πρότινος κανόνιζαν τα πάντα εις βάρος μας και ο χρόνος τής δήθεν διαπραγμάτευσης στην πραγματικότητα αναλωνόταν στο πώς μαζί θα καταφέρουν να συντάξουν ένα ψευτοκείμενο για να μας παραπλανήσουν. Αυτή η πρωτοφανής για Έλληνα πρωθυπουργό έντιμη στάση κινητοποίησε τον λαό, τον έκανε να υπερβεί φόβους, κομματικά σύνορα. Δεν είναι τυχαία η πάνδημη υποστήριξή του.

• **Τον εμπιστεύεστε τόσο...**

Ο Τσίπρας στις προηγούμενες εκλογές, δυο μέρες πριν ανοίξουν οι κάλπες, έχασε 300 χιλιάδες ψήφους απαντώντας στην ερώτηση της κ. Στάη «Τι θα κάνετε με τους μετανάστες;». Ήξερε ότι θα κέρδιζε με μια διπλωματική απάντηση, κι όμως της είπε: «Μην περιμένετε από εμένα άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. Είμαστε αριστεροί. Οι αριστεροί έχουν ταχτεί να προστατεύουν τον αδύναμο. Και ο πιο αδύναμος αυτή τη στιγμή στη χώρα μας είναι ο μετανάστης». Σε όλη την προεκλογική περίοδο δεν μετατοπίστηκε πόντο από τις αρχές του, σπάνιο για κάποιον που διεκδικεί την εξουσία στην Ελλάδα. Και για να συνεχίσω το εγκώμιο του Αλέξη, ένας ακόμα λόγος για την πράξη μου ήταν ότι αισθανόμουν ηθική υποχρέωση να βάλω πλάτη σ' έναν πρωθυπουργό απελπιστικά μόνο μέσα στο προπαγανδιστικό όργιο της ιδιωτικής τηλεόρασης.

• Σας κατηγορούν ως εύπορο...

Ναι, λοιπόν, ο παππούς Κλέων ζούσε στο Παρίσι, στο Λονδίνο, σπανίως στην Αθήνα. Ήταν πραγματικά πάμπλουτος. Κι όταν -ευτυχώς- η φεουδαρχία εξέπνευσε, ο πατέρας μου βρέθηκε να μην έχει να φάει. Σπούδασε Ιατρική στη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων. Ήταν ο πρώτος στρατιωτικός -ναύαρχος εν αποστρατεία- που αποτάχτηκε ως μίasma την επομένη της 21ης Απριλίου. Δούλεψε σαν κανονικός γιατρός για πολλά χρόνια, φροντίζοντας μια φορά την εβδομάδα να κάνει ιατρείο απόρων. Ένας δεξιός μπορεί να έλεγε: «Και τι κέρδισε;». Η ζωή λοιπόν κάνει παράξενα τερτίπια.

Όταν ο πατέρας μου φυλακίστηκε από τη χούντα το 1970 για ένα χρόνο, οι γείτονες, όλοι δεξιοί, παπαδοπουλικοί, περίπου 30 οικογένειες, τάζαν εκ περιτροπής εμένα, την αδελφή μου Αλίκη και τη μητέρα μου. Το ιατρείο απόρων του πατέρα μου δεν πήγε χαμένο. Η σοσιαλιστική δηλαδή αλληλεγγύη τύπου «σε θεραπεύω-με ταΐζεις» κατάφερε να λειτουργήσει και μέσα στη χούντα. Αυτό το τάισμα ίσως ανταπέδωσα κι εγώ τώρα.

• Είστε πολιτικοποιημένος από νέος;

Ήρθα νωρίς σε επαφή με την πολιτική και τα παρελκόμενά της. Όταν σκότωσαν τον Μπάμπαλη η ασφάλεια τηλεφώνησε στον πατέρα μου ζητώντας το άλλοθι του... Η γυναίκα του Λεωνίδα Κύρκου ήταν πρώτη εξαδέλφη του πατέρα μου, ήμουν τριών ετών όταν τον επισκεπτόμουν με την οικογένεια στις στρατιωτικές φυλακές Χαλκίδας. Στη δεύτερα δημοτικού δύο φορές την εβδομάδα επισκεπτόμουν στις φυλακές Κορυδαλλού τον πατέρα

μου. Και τότε, μαζί με το χέρι του πατέρα μου, μ' αγκάλιαζε κι ένα ακόμα, του Χρόνη Μίσιου. Γνώρισα ανθρώπους, διδάχτηκα τι σημαίνει δημοκρατία. Αυτές οι σπουδές των πηγαινέλα στη φυλακή ήταν πολύ πιο σημαντικές από εκείνες που θα έκανα ενδεχομένως στο Γέιλ. Και στην τελική, πιστεύω ότι είναι ανώτερα τα συγγράμματα του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη από το χρέος των σημερινών επιγόνων τους στους εταίρους...

• Δεν φοβηθήκατε λιγάκι;

Πολύ αργότερα, ομολογώ ότι ένιωσα έναν φόβο απροσδιόριστο, αλλά για λίγο. Δεν είμαι πια ο ίδιος. Δεν θα νοιαστώ ποτέ για χρήματα -όχι ότι με ενδιέφεραν ιδιαίτερα-, ούτε για τα γεράματά μου ούτε μήπως δεν προκίσω την κόρη μου ούτε μήπως δεν έχει να σπουδάσει. Οχι, μετά από αυτό που είδαν τα μάτια μου: φτωχούς, καταφρονεμένους να ψηφίζουν ελευθερία κι όχι την αγωνία για τις λιγοστές καταθέσεις τους. Αυτοί με έκαναν να μη φοβάμαι. Ναι, ο Κλεονάκος δεν τρομάζει πια ούτε από δραχμή ούτε από λιμό ούτε από σεισμό. Το σημαντικότερο όλων είναι οι άνθρωποι, εκεί αξίζει να επενδύεις. Καθώς ωριμάζουμε συνειδητοποιούμε το ανύπαρκτο μέγεθος της ατομικότητας και ότι είμαστε αναπόσπαστο μέρος μιας ολότητας. Γιατί άραγε η κάθε μέλισσα είναι πρόθυμη, χωρίς να προηγηθεί καμιά σκέψη, να θυσιαστεί για την αγέλη της; Οι πρώτες 500 πεθαίνουν όχι από γενναιότητα ή πολιτική απόφαση, αλλά γιατί γνωρίζουν καλά ότι αν τελικά επιβιώσει η αγέλη θα ζήσουν μέσω των παιδιών τους. Όλα τα παιδιά που έρχονται είναι τα παιδιά ημών, των προηγούμενων. Αν φερθούμε σαν τις μέλισσες θα σώσουμε τη χώρα. Όλοι μαζί μπορούμε να κουνήσουμε τη γη από τη θέση της. Τώρα πια δεν γίνεται να κάνουμε πως δεν το ξέρουμε. Μην το ξεχάσουμε, μην επιστρέψουμε στις ψευτοασφάλειές μας. Ο λαός σ' αυτό που ζούμε απέδειξε ότι είναι πιο άξιος από τους πνευματικούς ηγέτες του, τους σοβαρούς, εγνωσμένης αξίας, καθολικής αποδοχής, που αποδείχτηκαν κραυγαλέα απόντες. Σαν τη σκηνή που μου είχε διηγηθεί ο πατέρας μου: τον πραξικοπηματία Παπαδόπουλο να μιλάει στη σύγκλητο και τους πρυτάνεις να τον χειροκροτούν...

πηγή: Εφημερίδα των Συντακτών

